

Nasza Matka

Nr 4 (220) Kwiecień 2025 (rok 20)

Miesięcznik Parafii Matki Bożej Częstochowskiej w Mikołowie

„Pusty grób”

Słowo Boże – (Łk 24, 1-11)

W pierwszy dzień tygodnia poszły skoro świt do grobu, niosąc przygotowane wonności. Kamień od grobu zastały odsunięty. A skoro weszły, nie znalazły ciała Pana Jezusa. Gdy wobec tego były bezradne, nagle stanęło przed nimi dwóch mężczyzn w lśniących szatach. Przestraszone, pochyliły twarze ku ziemi, lecz tamci rzekli do nich: «Dlaczego szukacie żyjącego wśród umarłych? Nie ma Go tutaj; zmartwychwstał. Przypomnijcie sobie, jak wam mówił, będąc jeszcze w Galilei: "Syn Człowieczy musi być wydany w ręce grzeszników i ukrzyżowany, lecz trzeciego dnia zmartwychwstanie"». Wtedy przypomniały sobie Jego słowa i wróciły od grobu, oznajmiły to wszystko Jedenastu i wszystkim pozostałym. A były to: Maria Magdalena, Joanna i Maria, matka Jakuba; i inne z nimi opowiadały to Apostołom. Lecz słowa te wydały im się czczą gadaniną i nie dali im wiary.

Droga Krzyżowa i „Gorzkie żale

Droga Krzyżowa jest jednym z najbardziej poruszających i znaczących obrzędów w chrześcijaństwie, a jej głębokie znaczenie jest zawarte w kontekście zrozumienia męki i śmierci Jezusa Chrystusa. Droga Krzyżowa, w której uczestniczą wierni, jest symbolicznym odzwierciedleniem trudnej ścieżki, którą przeszedł Chrystus na drodze do krzyża. Ta praktyka jest powszechna zwłaszcza w okresie Wielkiego Postu, ale jej duchowe

znaczenie jest ważne przez cały rok. Tradycyjnie Droga Krzyżowa składa się z 14 stacji, które reprezentują poszczególne wydarzenia z ostatnich chwil życia Jezusa. Każda stacja drogi krzyżowej ma własne, indywidualne znaczenie, a całość stanowi głęboki, duchowy proces rozważania ofiary Chrystusa.

Kiedy jest obchodzona Droga Krzyżowa?

Kiedy obchodzi się Drogę Krzyżową? Jest to praktyka szczególnie ważna w okresie Wielkiego Postu, ale może być odprawiana przez cały rok. W okresie Wielkiego Postu, tradycyjnie droga krzyżowa odprawiana jest w każdy piątek, w dniu upamiętniającym mękę i śmierć Jezusa Chrystusa. Jednak Droga Krzyżowa nie jest ograniczona tylko do kościoła. Wierni mogą indywidualnie kontemplować stacje drogi krzyżowej w swoich domach, bądź na otwartej przestrzeni, gdzie ustawione są stacje krzyżowe.

Jak poprawnie przechodzić Drogę Krzyżową?

Przechodzenie Drogi Krzyżowej to nie tylko proces fizyczny, ale przede wszystkim duchowy. Każda stacja drogi krzyżowej jest momentem do refleksji i medytacji, gdzie wierni mogą skupić się na duchowym znaczeniu danego momentu męki Jezusa.

Przechodzenie 14 stacji drogi krzyżowej wymaga skupienia, cichej modlitwy i refleksji nad poszczególnymi momentami. Nie ma jednego "poprawnego" sposobu na przejście drogi krzyżowej. Najważniejsze jest, aby to było doświadczenie, które pomaga zrozumieć i poczuć znaczenie męki Jezusa Chrystusa.

Droga Krzyżowa: jak wpływa na duchowe życie?

Droga Krzyżowa ma znaczący wpływ na duchowe życie chrześcijanina. Jest to czas, kiedy wierni mogą skupić się na cierpieniu i poświęceniu Jezusa, co pomaga w głębszym zrozumieniu i docenieniu jego miłości i miłosierdzia.

Wprowadzanie do swojego życia praktyki odprawiania drogi krzyżowej może przynieść wiele duchowych korzyści. To nie tylko chwila skupienia i kontemplacji, ale też możliwość doświadczenia głębszej łączności z Chrystusem i jego cierpieniem. Przejście drogi krzyżowej to próba większego zrozumienia i doświadczenia miłości Bożej.

Kluczowe punkty Drogi Krzyżowej

Droga Krzyżowa jest zasadniczo duchową podróżą, która ma na celu pozwolić wiernym na głębokie zrozumienie męki Jezusa Chrystusa. Przechodzenie Drogi Krzyżowej, czy to indywidualnie, czy w grupie, stanowi niezwykle istotny element praktyk religijnych, szczególnie w okresie Wielkiego Postu.

Każda ze stacji Drogi Krzyżowej przypomina o konkretnym wydarzeniu z ostatnich chwil życia Jezusa. Wprowadza to element refleksji nad poszczególnymi momentami i pozwala na głębsze zrozumienie tego, co przeżył Jezus. Dla wielu wiernych te momenty są szansą na duchowe doświadczenie i empatię z cierpieniem Chrystusa.

>>>>>

Droga Krzyżowa jako narzędzie duchowego wzrostu

Droga Krzyżowa, ze swoim duchowym znaczeniem i głębokim kontekstem teologicznym, jest istotnym narzędziem dla duchowego rozwoju. Dla wielu nabożeństwa Drogi Krzyżowej stają się okazją do zanurzenia się w duchowość, do głębszego zrozumienia miłości i poświęcenia Chrystusa.

Odprawianie Drogi Krzyżowej jest nie tylko praktyką religijną, ale przede wszystkim sposobem do duchowego rozwoju. Poprzez każdą z 14 stacji, wierni mają okazję do zastanowienia się nad swoim życiem, swoją wiarą i swoją duchowością.

„Gorzkie Żale” przybywajcie!

Niezwykle pięknym i specyficznym polskim nabożeństwem są „Gorzkie żale”. Początkowo Bractwo św. Rocha przy warszawskim kościele księży Misjonarzy organizowało takie nabożeństwa. Cieszyło się ono wielkim poważaniem wśród mieszkańców Warszawy. Stąd postanowiono je wydać drukiem – opiekun Bractwa ks. Wawrzyniec Benik mógł 13 marca 1707 r. odprawić „Gorzkie żale” wedle nowego modlitewnika. Nabożeństwa

te mają wspaniałą oprawę – przy wystawionym Najświętszym Sakramencie obok pieśni lamentacyjnych głosi się kazania pasyjne. Przez wieki wygłaszane one były przez wybitnych biskupów i duchownych. W chwilach niewoli narodowej dodawały potrzebnej Polakom otuchy. Dzięki swojej pięknej i rzewnej melodii opartej na schemacie chorałowym oraz wzruszającym słowom, sugestywnie opisującym przeżycia umęczonego Chrystusa, „Gorzkie żale” zyskały powszechną aprobatę wśród wiernych i rozpowszechniły się szybko w całej Rzeczypospolitej. Rozpoczynane tzw. „pobudką” wzywającą uczestników do głębokiego przeżywania Męki Pańskiej, „Gorzkie żale” składają się z trzech części, z których każda zawiera trzy pieśni.

www.niedziela.pl

Wielki Post – wielkie sprzątanie ... samego siebie

Żyjemy w społeczeństwie konsumpcyjnym. Jest to fakt, z którym nie ma sensu polemizować. Nauczyliśmy się, że można żyć stosunkowo wygodnie, bo wszystko dostępne jest „na wyciągnięcie ręki”. Jedzenie, często kiepskiej jakości, kupujemy w supermarketach i dyskontach. Mało kto zdaje sobie sprawę z tego, że tabele spożywcze opisujące zawartość dietetyczną poszczególnych produktów (warzyw, owoców, mięsa) sprzed 50 lat trzeba dziś napisać na nowo, bo zawartość witamin i mikroelementów zmniejszyła się o kilkanaście, a w wielu przypadkach – nawet o kilkadziesiąt procent. Kupując jedzenie na kilogramy kupujemy masę spożywczą, a nie wartość odżywczą.

Ubrania zmieniamy co sezon, a nawet częściej. Statystyczny Amerykanin kupuje średnio jedną sztukę ubrania tygodniowo – można podejrzewać, że Polacy w tej statystyce nie są daleko w tyle. Urządzenia techniczne i elektroniczne wymieniamy na nowe gdy się zepsują, a nawet wcześniej – gdy tylko pojawi się jakaś techniczna nowinka. O naprawianiu starego sprzętu niemal nikt dziś nie myśli, a w wielu przypadkach – jest to wręcz niemożliwe. Gromadzimy na potęgę wszelkiego rodzaju przedmioty. Nasz dom i nasze życie stają się coraz bardziej zaśmiecone towarami o małej wartości, ale za to – w dużej ilości.

>>>>>

Wszystko to można opisać mianem konsumpcyjnego stylu życia. Styl życia to jednak nie tylko zewnętrzne zachowania. To, jak żyjemy, przekłada się na nasze wnętrze, na naszą duchowość. Podążając za ludzkim stadem, nieświadomie odchodzimy od zdrowego, chrześcijańskiego modelu życia. Nie jest to jakieś novum. Już w pierwszym pokoleniu chrześcijan wielu dało się uwieść logice tego świata – logice życiowego bezpieczeństwa i wygody. To do nich pisał św. Paweł: „Wielu bowiem postępuje jak wrogowie krzyża Chrystusowego, o których często wam mówiłem, a teraz mówię z płaczem. Ich losem - zagłada, ich bogiem - brzuch, a chwała - w tym, czego winni się wstydzić. To ci, których dążenia są przyziemne” (Flp 3, 18-19).

.....Zewnętrzny konsumpcjonizm nie jest jednak jedynym zagrożeniem. Niestety także w życiu duchowym często idziemy na łatwiznę. Codzienne wsłuchiwanie się w Słowo Boże i wprowadzanie go we własne życie wydaje się być zadaniem przerastającym nasze możliwości. Jest to pokarm konkretny, ale wymagający „pogryzienia” i „przetrawienia”. Zamiast tego wolimy duchowe przekąski, duchowy fast food, którego pełno w internecie. Mogą to być rozmaite obietnice w stylu „jeśli odmówisz taką a taką modlitwę, spełni ci się to a to”, mogą to być rozmaite formy religijnej formalizmu, które zamiast sięgać do naszej relacji z Bogiem, koncentrują się na religijnej poprawności – uczestnictwie w takiej czy innej formie liturgii, przyjmowaniu komunii w taki czy inny sposób. Może to być także zakamuflowana „ewangelia sukcesu”, której echa pobrzmiwają w licznych nauczaniach świeckich i duchownych liderów nieświadomie powielających tezy protestanckich teleewangelistów (odrzuć zresztą przez bardziej konserwatywnych protestantów).

Wielki Post nie jest czasem duchowego dodawania kolejnych takich elementów. Post, z samego założenia, jest czasem odejmowania, duchowego sprzątnięcia tego, co mało wartościowe lub wręcz szkodliwe – jak przeterminowany pokarm z supermarketu. Zamiast szukać kolejnych duchowych „kąsków”, zacznij od przyjrzenia się, jak wygląda twoja codzienna relacja z Bogiem. Jak wygląda twoja modlitwa? Czy jest na niej miejsce na spokojną lekturę Słowa Bożego i rozważenie go w odniesieniu do własnego życia? Czy jest w niej czas wyciszenia, w którym staram się po prostu być przed Bogiem i pozwalać Mu przemieniać moje serce? Czy raczej jest to duchowa gadanina, przed którą ostrzega sam Jezus „Na modlitwie nie bądźcie gadatliwi jak poganie. Oni myślą, że przez wzgląd na swe wielomówstwo będą wysłuchani” (Mt 6,7).

.....Przypatrz się także swojemu życiu. Co jest główną motywacją? Czy możesz uczciwie powiedzieć o sobie, że szukasz woli Bożej dla swojego życia i codziennie ją wypełniasz? Czy raczej traktujesz Boga jak polisę ubezpieczeniową: On ma mi zapewnić zdrowie, materialną pomyślność i bezpieczeństwo, gdy tylko ja wypełnię ze swej strony stosowne warunki. Nierzadko bowiem tak wygląda nasza modlitwa i religijność – traktujemy je jak wpłatę „składki ubezpieczeniowej”. Gdy my zrealizujemy to, co do nas należy, Bóg da nam wszystko, czego pragniemy. To jednak jest religijność pogańska. Tak właśnie podchodzili do Boga poganie, którzy kierowali się dewizą „do ut des” (daję, abyś Ty dał), składając pogańskim bóstwom ofiary i zanosząc do nich modły. Chrześcijańska religijność jest zupełnie inna – opiera się na poznaniu Boga, na przyjęciu Jego woli dla mojego życia i realizacji tej woli. Jest to jednak niemożliwe, gdy zamiast słuchać Słowa Bożego, karmimy się duchowym pokarmem, który oparty jest na wyrwanych z kontekstu fragmentach Biblii, albo – co gorsza, własnych wynurzeniach kaznodziejów.

.....**Być może więc duchowe sprzątanie** powinniśmy zacząć od usunięcia ze swego życia duchowej bylejakości i postanowienia o systematycznej lekturze Biblii połączonej z modlitwą? A może czas sięgnąć do prawdziwych mistrzów życia duchowego – takich jak św. Jan od Krzyża, św. Teresa Wielka czy św. Ignacy Loyola? Może też jest to moment, aby zrobić uczciwy rachunek sumienia, nie taki pospieszny, na pięć minut przed spowiedzią, ale przyglądając się wnikliwie całemu swojemu życiu, swym relacjom z bliskimi, swym życiowym wartościom, swym motywacjom? Być może zajmie on nie kilka minut, ale wiele dni – ale jakże inaczej będzie wyglądać wielkopostna spowiedź przygotowana w ten sposób!

www.opoka.org.pl

Wielkanoc w tradycji katolickiej”

Wielkanoc – to najważniejsze i najstarsze święto w tradycji chrześcijańskiej. Z jego obchodami wiąże się wiele zwyczajów i tradycji. Święto na pamiątkę zmartwychwstania Jezusa Chrystusa obchodzone było na początku w dniu żydowskiej Paschy. Od soboru w Nicei w 325 roku naszej ery Wielkanoc świętowana jest w pierwszą niedzielę po pierwszej wiosennej pełni Księżyca. Zazwyczaj przypada pomiędzy 21 marca, a 25 kwietnia. W Kościele katolickim obchody święta rozpoczynają się mszą zwaną rezurekcją, po której spożywa się uroczyste śniadanie poprzedzone składaniem sobie nawzajem życzeń. Święta wieńczy Poniedziałek Wielkanocny, który w tradycji ludowej obchodzony jest jako śmigus-dyngus. Ale z okresem wielkanocnym wiąże się wiele innych obrzędów ludowych i religijnych.

Okres przygotowań do Wielkanocy rozpoczyna się w Kościele katolickim Środą Popielcową. Jest to pierwszy dzień trwającego czterdzieści dni Wielkiego Postu. Tego dnia kapłan czyni popiołem znak krzyża na czołach wiernych, przypominając jednocześnie wiernym słowami „Prochem jesteś i w proch się obrócisz” o kruchości życia i nieuchronnej śmierci. Tradycja posypywania głowy popiołem pojawiła się w VIII wieku, a papież Urban II uczynił ten zwyczaj obowiązujący w całym Kościele w XI wieku. Wówczas postanowiono, że popiół do posypywania głów będzie pochodził z palm poświęconych w Niedzielę Palmową z poprzedniego roku.

Środa popielcowa rozpoczyna okres Wielkiego Postu określanego jako czas pasyjny – czas pokuty. To okres, w którym wierni przygotowują się do największego święta – Zmartwychwstania Pańskiego. Obejmuje on okres liturgiczny od środy popielcowej do Wielkiego Czwartku. Wielki Post obchodzony jest od IV wieku na pamiątkę 40-dniowego

postu Jezusa na pustyni oraz czterdziestu lat wędrówki Izraelitów po ucieczce z Egiptu. Niedziele, jako dni świąteczne, nie są do niego wliczane.

Wielki Post rozpoczynał się od posypania głów popiołem, rozdania ubogim resztek zapustnych biesiad i schowania do szaf balowych toalet. W czasie postu chleb smarowało się powidłami lub maczano go w oliwie. Podawano śledzie bez śmietany, kawa również była bez śmietany i bez cukru, za to z palonych żołądzi. Piło się herbatę lipową, zamiast deserów podawano mało słodkie ciastka zwane „wiekuistymi”, gdyż można je było jeść w pół roku po upieczeniu. Kobiety na sześć tygodni zdobiły się czarnymi agatami albo drobiazgami z hebanu i onyksu w srebrze. W czasie postu nie wypadało grać skocznych polek i mazurków. Jeśli już, to smętne dumki i nokturny. Zdarzało się, że w czas postu dzieciom chowano zabawki, zostawiając tylko te najbardziej zniszczone, a zamiast baśni czytano im żywoty świętych.

Szczególnym i uroczystym czasem Wielkiego Postu jest Wielki Tydzień upamiętniający ostatnie dni Chrystusa. Podobnie jak inne zwyczaje związane z Wielkim Postem w tradycji chrześcijańskiej pojawił się dopiero w IV wieku. Rozpoczyna się niedzielą palmową przypadającą w ostatnią niedzielę postu. Niedziela palmowa została ustanowiona na pamiątkę przybycia Chrystusa do Jerozolimy. W Polsce obchodzona jest od średniowiecza i rozpoczyna okres duchowego przygotowania do Świąt Wielkanocnych. Tego dnia wierni święcą w kościołach palmy – symbol odradzającego się życia.

Wykonywanie palm wielkanocnych ma bogate tradycje. Szczególnie zwyczaj ten zachował się na Kurpiach w parafii Lipniki oraz Łyse, a także w Małopolsce w miejscowości Lipnica Murowana, gdzie odbywają się coroczne konkursy na najdłuższą i najpiękniej wykonaną palmę. Palmy osiągają wysokość kilkudziesięciu metrów i muszą samodzielnie stać. Zrobione z wikliny, nie mogą zawierać żadnych metalowych części. Zdobione są baziarnymi i kwiatami z bibuły. Poza Polską zwyczaj ten przetrwał w południowych Niemczech oraz Austrii.

Tradycją Niedzieli Palmowej była procesja z Jezuskiem Palmowym, zachowana obecnie jedynie w Tokarni w powiecie myślenickim. Na osiołku wożono figurę Jezusa, za którą podążał tłum. Następnym miejscem, gdzie tradycją jest procesja Jezusa na osiołku to Nowy Staw (województwo pomorskie) powiat malborski. Tradycja ta jest wprowadzona od kilku lat.

Zanikającym już zwyczajem są Pucheroki, przebierańcy, odwiedzający domy rano w Niedzielę Palmową. Zwyczaj jest nadal żywy w niektórych wsiach podkrakowskich, m.in. w Babicach, Zielonkach i Trojanowicach.

Szczególnym czasem Wielkiego Tygodnia jest Triduum Paschalne. Są to trzy dni przed Wielkanocą traktowane jako najważniejsze w roku liturgicznym. Jego istotą jest celebrowanie Męki, Śmierci i Zmartwychwstania Chrystusa. Rozpoczyna się wieczorną mszą w Wielki Czwartek i kończy drugimi nieszporami po południu w Niedzielę Wielkanocną.

W Wielki Czwartek rano sprawowana jest msza Krzyżma Świętego, podczas której błogosławione są święte oleje oraz krzyżmo. Stare oleje spala się. Wieczorem odprawiana jest msza Wieczerzy Pańskiej odprawiana na pamiątkę ostatniej wieczerzy, podczas której Chrystus ofiarował Bogu pod postaciami chleba i wina swoje ciało i swoją krew, a następnie dał apostołom do spożycia oraz nakazał im, by czynili to na Jego pamiątkę. Podczas tego wydarzenia, Chrystus ustanowił dwa sakramenty święte – kapłaństwo i eucharystię.

W Wielki Piątek nie odprawia się mszy. Jest to dzień powagi, skupienia i postu. Odprawia się jedynie drogę krzyżową. Jest to dzień śmierci Chrystusa na krzyżu.

W Wielką Sobotę Kościół trwa przy Grobie Pańskim rozważając Mękę i Śmierć Chrystusa. Tego dnia święci się potrawy przeznaczone na świąteczny stół. Zwyczaj ten ma wczesnośredniowieczną tradycję, korzeniami sięgającą prawdopodobnie czasów pogańskich. Błogosławieństwo żywności zgodnie z tradycją sięga VII wieku, z chlebem i jajkami odnotowane od XII wieku. Przyjęcie w Polsce tego obrzędu potwierdzają źródła

z przełomu XIII i XIV wieku. Pokarmy wchodzące w skład święconki zawierają jaja (symbol nowego życia) w postaci kolorowych pisanek, kraszanek; baranka (dawniej formowanego z masła lub ciasta) w specjalnych formach, później cukrowego i z chorągiewką z napisem Alleluja lub z czekolady, a symbolizującego zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa; sól kuchenną (która miała chronić przed zepsuciem), chleb, wędlinę, chrzan, pieprz, ciasta świąteczne. Koszyczek, najczęściej z wikliny, przystraja się listkami bukszpanu.

Niedziela Wielkanocna rozpoczyna się mszą rezurekcyjną i procesją z Najświętszym Sakramentem. Zapowiada ją uroczyste bicie w dzwony, głoszące, że Chrystus zmartwychwstał. Po porannej rezurekcji rodzina zasiada do uroczystego śniadania wielkanocnego, które rozpoczyna się składaniem życzeń i dzieleniem się święconką z koszyczka. Na stołach znajdują się jajka, wędliny, wielkanocne baby i mazurki. Stoły zdobione są bukietami z bazi i pierwszych wiosennych kwiatów.

W niektórych regionach, np. na Śląsku, rodzice chowali w domu lub ogrodzie koszyczki ze słodyczami, prezenty od wielkanocnego zajączka, na poszukiwanie których wyruszały dzieci. Zwyczaj ten obecnie rozpowszechnił się w formie obdarowywania się w tym dniu drobnymi upominkami.

Drugi dzień Świąt Wielkanocnych to Poniedziałek Wielkanocny, zwany też lanym poniedziałkiem lub śmigusem-dyngusem. W polskiej tradycji tego dnia polewa się dla żartów wodą inne osoby, nawet nieznajome. Polewanie wodą nawiązuje do dawnych praktyk pogańskich, łączących się z symbolicznym budzeniem się przyrody do życia i co rok odnawialnej zdolności ziemi do rodzenia. Do dziś zwyczaj kropienia wodą święconą pól w poniedziałkowy ranek przez gospodarzy jest spotykany we wsiach na południu Polski. Tradycją Poniedziałku Wielkanocnego na wsiach było (i jest do dzisiaj w niektórych regionach południowej Polski) robienie psikusów sąsiadom. Zamieniano bramy, na dachach umieszczano narzędzia rolnicze, chowano wiadra na wodę. Zwyczajem zachowanym w Pietrowicach Wielkich koło Raciborza oraz w Ostropie (dzielnica Gliwic), a także w Żędowicach (woj. opolskie) jest procesja konna, w której bierze udział również ksiądz. Po uroczystej mszy w intencji dobrych urodzajów orszak objeżdża pola, które kapłan poświęca.

oprac.: Rafał Ochociński

Konkurs Parafialny na największą i najpiękniejszą Palmę Wielkanocną

Serdecznie zapraszamy
do wzięcia udziału
w II Wielkanocnym
Konkursie Parafialnym
na największą
i najpiękniejszą Palmę
Wielkanocną.

Tegoroczny konkurs
odbywać się będzie
w dwóch kategoriach
wiekowych:

I – dzieci i młodzież
szkolna

oraz

II – to wszyscy dorośli.

Procesja z palmami
i ogłoszenie wyników
odbędzie się w

Niedzielę Palmową
13 kwietnia 2025 roku na
Mszy św. o godz. 10.00.

Zapraszamy do udziału!!!

Żywy Różaniec

Intencje Papieskie 2025:

KWIECIEŃ -O mądre korzystanie z nowych technologii

Módlmy się, aby korzystanie z nowych technologii nie zastępowało relacji międzyludzkich, odbywało się w atmosferze szacunku do każdego człowieka i pomagało stawić czoła kryzysowi naszych czasów.

MAJ -O możliwość pracy

Módlmy się, aby dzięki pracy każda osoba mogła się spełniać, rodziny miały godne warunki życia, a społeczeństwa stawały się bardziej ludzkie.

CZERWIEC -O wzrost wrażliwości na świat

Módlmy się, aby każdy z nas znajdował pocieszenie w osobistej relacji z Jezusem, a z Jego Serca czerpał wzór współczującej miłości do świata.

LIPIEC -O coraz lepsze rozeznawanie

Módlmy się, abyśmy umieli coraz lepiej rozeznawać, by dobrze wybierać drogi życia i odrzucać to, co oddala nas od Chrystusa i Ewangelii.

SIERPIEŃ -O umiejętność życia wspólnego

Módlmy się, aby społeczności, których współegzystencja wydaje się bardzo trudna, nie ulegały pokusie konfrontacji z powodów etnicznych, politycznych, religijnych czy ideologicznych.

WRZESIEŃ -O odnowienie naszych relacji ze stworzeniem

Módlmy się, abyśmy inspirowani przykładem św. Franciszka, zrozumieli wzajemną zależność wszystkich stworzeń, kochanych przez Boga, godnych miłości i szacunku.

PAŹDZIERNIK -O współpracę między wyznawcami różnych tradycji religijnych

Módlmy się, aby wyznawcy różnych tradycji religijnych współpracowali ze sobą na rzecz obrony i budowania pokoju, sprawiedliwości oraz braterstwa.

LISTOPAD -O umiejętność zapobiegania samobójstwom

Módlmy się, aby osoby, które doświadczają pokusy popełnienia samobójstwa, znalazły w swoich wspólnotach potrzebne im wsparcie, pomoc oraz miłość i otworzyły się na piękno życia.

GRUDZIEŃ -Za chrześcijan żyjących na terenach objętych konfliktami

Módlmy się, aby chrześcijanie żyjący w strefie wojny lub konfliktu, szczególnie na Bliskim Wschodzie, byli siewcami pokoju, nadziei i pojednania.

**„Różaniec to potężna broń. Używaj jej pewnie, a zaskoczą cię skutki”
- święty Josemaria Escriva**

**Pamiętaj zawsze o Słowie Bożym,
Komunii i Różańcu!**

**„Pewnego dnia przez Różaniec
i Szkaplerz uratuję świat” –
Najświętsza Maryja Panna do
św. Dominika**

INTENCJE MSZALNE – Kwiecień 2025

Wtorek	1 kwietnia	Środa	16 kwietnia
8 ⁰⁰	W int. emerytów, rencistów i chorych	8 ⁰⁰	
17 ⁰⁰	BIERZMOWANIE	Czwartek	17 kwietnia
Środa	2 kwietnia	18 ⁰⁰	LITURGIA WIELKIEGO CZWARTKU
8 ⁰⁰	Za + Marię Grabysa-Kądzioła w rocz. śmierci	Piątek	18 kwietnia
Czwartek	3 kwietnia	18 ⁰⁰	LITURGIA WIELKIEGO PIĄTKU
18 ⁰⁰	O nowe, święte i liczne powołania	Sobota	19 kwietnia
Piątek	4 kwietnia	18 ⁰⁰	LITURGIA WIELKIEJ SOBOTY
18 ⁰⁰	Za + męża i szwagra Eugeniusza w pamiątkę urodzin	Niedziela	20 kwietnia
Sobota	5 kwietnia	6 ⁰⁰	REZUREKCJA – W int. Parafian
8 ⁰⁰	W int. członków Żywego Różańca	10 ⁰⁰	Za + Marka Dziub w pamiątkę urodzin
18 ⁰⁰	Za ++ rodziców Marię i Jana, Irenę i Pawła	14 ³⁰	
Niedziela	6 kwietnia	Poniedziałek	21 kwietnia
8 ⁰⁰	W int. Leny Kranz z okazji 6 rocz. urodzin	8 ⁰⁰	
10 ⁰⁰	Za + ojca Romana w 30 rocz. śmierci	10 ⁰⁰	Za + Ryszarda Kęska, ++ rodziców Marię w 1 rocz. śmierci
14 ³⁰	W int. Anieli Gawron z okazji 74 rocz. urodzin	14 ³⁰	
Poniedziałek	7 kwietnia	Wtorek	22 kwietnia
8 ⁰⁰	Za ++ członków Żywego Różańca	8 ⁰⁰	
Wtorek	8 kwietnia	Środa	23 kwietnia
8 ⁰⁰	Za + Romana Michna	8 ⁰⁰	
Środa	9 kwietnia	Czwartek	24 kwietnia
8 ⁰⁰	Za ++ Julię i Stanisława Gołąb i za ++ z rodziny	18 ⁰⁰	Za + Helenę Depta w rocz. śmierci, + męża Józefa
Czwartek	10 kwietnia	Piątek	25 kwietnia
18 ⁰⁰	Za + siostrę Joannę w 14 rocz. śmierci	18 ⁰⁰	Za + Aleksandra Bitner w 30 dzień po śmierci
Piątek	11 kwietnia	Sobota	26 kwietnia
18 ⁰⁰	W int. Parafian	18 ⁰⁰	Rezerwacja
Sobota	12 kwietnia	Niedziela	27 kwietnia
18 ⁰⁰	Za + Danutę Jabłońską (int. od wychowanków)	8 ⁰⁰	Za + Krystynę Kamińską w miesiąc po śmierci
Niedziela	13 kwietnia	10 ⁰⁰	MSZA ŚW. CHRZCIELNA 1) Małgorzaty Golińskiej 2) Ignacego Gabriela Wyleżałek
8 ⁰⁰	Za ++ rodziców Anastazję i Alfonsa Czaja	14 ³⁰	W int. Iwony i Stanisława z okazji 30 rocz. ślubu
10 ⁰⁰	W int. Czcieli Matki Bożej Fatimskiej	Poniedziałek	28 kwietnia
14 ³⁰	Za + Annę w rocz. śmierci, + jej męża Konrada	8 ⁰⁰	
Poniedziałek	14 kwietnia	Wtorek	29 kwietnia
8 ⁰⁰	W int. Parafian	8 ⁰⁰	
Wtorek	15 kwietnia	Środa	30 kwietnia
8 ⁰⁰		8 ⁰⁰	

Kącik kulinarny

Mazurek marcepanowy

Ciasto kruche:

- mąka - 1 1/2 szklanki
- masło - 60 g
- jajka - 1 sztuka
- cukier - 1/2 szklanki
- proszek do pieczenia - 1 łyżeczka

Masa marcepanowa:

- migdały - 400 g
- koniak
- sok z cytryny
- cukier puder

Dodatkowo:

- powidła śliwkowe - 300 g
- suszone śliwki - 200 g
- gorzka czekolada - 200 g

PRZYGOTOWANIE

Ciasto kruche: Składniki na ciasto kruche zagniatamy i pieczemy ok 30 minut w temperaturze 170 stopni, na złoty kolor.

Masa marcepanowa: Migdały sparzamy wrzątkiem, ściągamy z nich skórkę i mielimy. Następnie dodajemy do nich sok z cytryny, koniak i cukier puder – do smaku, więc należy próbować, aż do uzyskania odpowiedniego efektu.

Mieszamy i zagniatamy ręką, do czasu uzyskania gładkiej masy marcepanowej.

Mazurek marcepanowy: Suszone śliwki moczymy w koniaku i kroimy na cienkie paseczki. Upieczone ciasto kruche smarujemy grubą warstwą powideł śliwkowych, na nią nakładamy przygotowane wcześniej suszone śliwki. Całość polewamy roztopioną, gorzką czekoladą (z jednej tabliczki).

Następnie nakładamy masę marcepanową i ponownie pokrywamy ciasto polewą z roztopionej gorzkiej czekolady (druga tabliczka). Gdy czekolada zastygnie nasz mazurek marcepanowy jest gotowy! Ozdobić według uznania ☺

☺ Kącik humoru ☺

Adam Małysz wraca z Igrzysk Olimpijskich w Salt Lake City i kupuje bilet w drogę powrotną. Kasjer mu mówi:

- 2 złote.

- Nie. Srebrny i brązowy.

W czasie dyskoteki Jaś podchodzi do Małgosi i pyta:

-Zatańczysz??

-Tak - odpowiada dziewczynka.

-To dobrze bo nie mam gdzie usiąść.

Jasio odwiedził w domu chorego nauczyciela matematyki. Po powrocie pytają go:

- I co? Jak z nim?

- Niestety, bardzo źle. Jutro wraca do szkoły.

Jakie ryby najbardziej lubią matematycy?

- Sumy.

Informatyk wyjmuję masło z lodówki.

Patrzy na napis 82% i mówi:

- Dobra, poczekam, aż się całe załaduje.

Nauczyciel napisał na tablicy wzór chemiczny i otworzył dziennik:

- Małgosiu, co to za wzór?

- To jest... No, mam to na końcu języka...

- Dziecko, wypłuj to szybko! - mówi nauczyciel.

- To kwas siarkowy..

.- Dlaczego ciągle spóźniasz się do szkoły?

- pyta nauczycielka Jasia.

- Bo nie mogę się obudzić na czas...

- Nie masz budzika?

- Mam, ale on zawsze dzwoni wtedy kiedy ja jeszcze śpię.

Szkot wsiada do taksówki i pyta:

- Ile zapłacę za przejazd na dworzec?

- Dwa funty.

- A za walizkę?

- Walizkę zawiozę za darmo.

- To proszę zawieźć ją na dworzec, a ja pójdę piechotą!

Przychodzi baba z dzieckiem do lekarza.

- Czy dziecko przechodziło odrę? - pyta lekarz.

- Ta gdzie tam panie, my zza Buga.

HARMONOGRAM SPRZĄTANIA KOŚCIOŁA

Sobota 12 kwietnia 2025	Piwowarczyk Ilona
	Górska Aleksandra
	Przybyła Ewelina
Sobota 26 kwietnia 2025	Górny Grażyna
	Wawrzynek Agnieszka
	Jamka Monika
Sobota 10 maja 2025	Kołodziejczyk Krystyna
	Świerczyńska Małgorzata
	Rzepiak Danuta
Sobota 24 maja 2025	Kubis Karolina
	Kubis Lidia
	Juroszek Agnieszka
Sobota 7 czerwca 2025	Kędzia Irena
	Majowska Dorota
	Kamińska Gabriela
Sobota 21 czerwca 2025	Lebek Sylwia
	Lebek Marek
	Zbroja Agnieszka
Sobota 5 lipca 2025	Krzepina Ryszarda
	Suchanek Marzanna
	Bubała Celina
Sobota 19 lipca 2025	Zaczek Katarzyna
	Zaczek Mirosława
	Goliasz-Celder Magdalena
Sobota 2 sierpnia 2025	Kawka Zofia
	Wróblewska Zofia
	Tyrała Janina
	Sosna Jadwiga
Jeżeli danej grupie podany termin nie odpowiada to proszę zamienić się między grupami we własnym zakresie (harmonogram również na stronie parafialnej)	

BIULETYN PARAFII RZYMSKOKATOLICKIEJ

Matki Bożej Częstochowskiej w Mikołowie

Kolegium redakcyjne: Ks. Proboszcz Robert Uflant SDS, Sylwia i Marek Lebek

Adres redakcji: 43-190 Mikołów, ul. Jesionowa 11, tel. 32 226 14 65

e-mail: smilowice@katowicka.pl

strona internetowa: www.parafiasmilowice.pl

(Pismo przeznaczone na wewnętrzny użytek parafii)

Nr konta naszej parafii w Mikołowskim Banku Spółdzielczym:

90 8436 0003 0000 0026 8112 0001